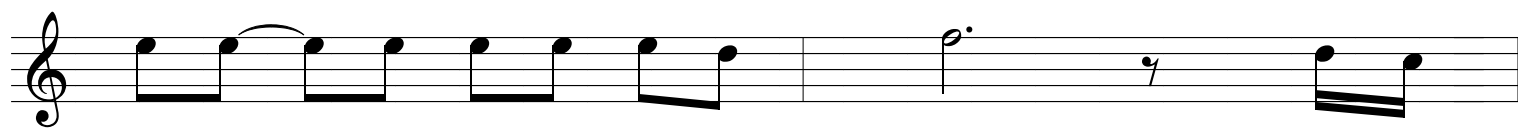
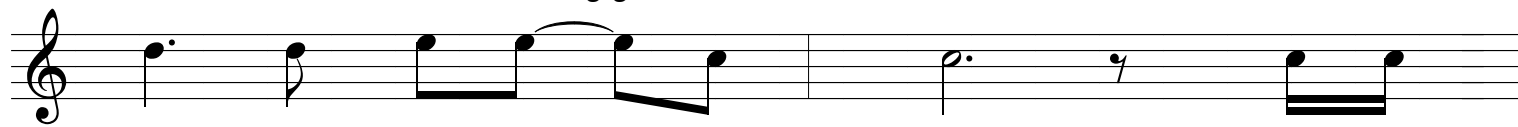

ÁO ĐỎ - MẶT TRỜI GHEN

Những tưởng giờ trưa em đã ngủ
Trả đất này Anh qua lại làm thơ
Nhưng Em đó như mây hồng bay lạc
Giết thên thang xa khuất cuối hôn Anh
Một mặt trời mà thế gian còn không kham nổi
Sao môi Em hồng áo đỏ khổ người thêm
Chân lống cuống như say làm sao Anh đi
nổi Mất mặt trời áo đỏ mặt trời
ghen Ngày

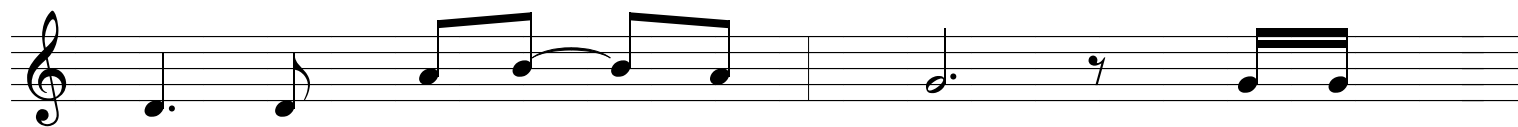
Em ơi Anh chia không gian để nhớ Chia thời

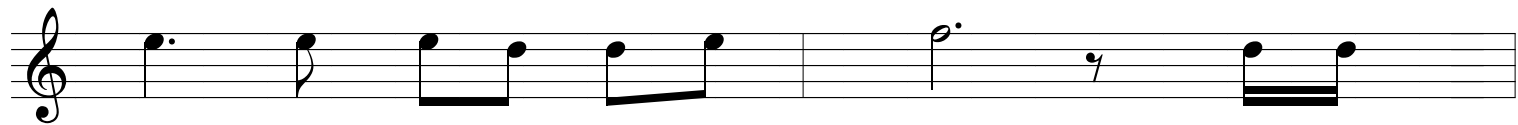
gian mong tránh mối tình đau Nhưng Anh

quên sắp xếp tháng ngày dài Nên chốn

này gặp gỡ giữa ban trưa Ngẩng mặt

lên Anh xin một vầng mây tới Anh xin

mây vây kín mặt trời kia Cho Em

tôi tan loãng như mây trời Làm tình

tú không làm người áo đỏ Cho vũ

trụ một mặt trời mà thôi